

رابطه بین سبک های یادگیری و ویژگی های شخصیتی دانشجویان دانشگاه زنجان

مهدی قاسمی^{۱*}، ریحانه احمدی^۲، محمد بادسار^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه زنجان

^۲ دانشجوی کارشناسی ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه زنجان

^۳ استادیار گروه ترویج، ارتباطات و توسعه روستایی، دانشگاه زنجان

Mehdighasemi1990@yahoo.com

سبک های یادگیری در فرآیند آموزش به عنوان یکی از مؤلفه های بسیار مهم بشمار می رود. در این میان یکی از متغیرهای مهم در فرآیند یادگیری توجه به ویژگی های شخصیتی افراد است. لذا این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین سبک های یادگیری و تیپ شخصیتی دانشجویان دانشگاه زنجان صورت گرفت. برای دستیابی به اهداف پژوهش اطلاعات لازم از نمونه آماری شامل ۱۴۰ نفر از دانشجویان دانشگاه زنجان در تمام مقاطع تحصیلی جمع آوری گردید. اطلاعات با استفاده از روش پیمایش جمع آوری گردید و ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود. پرسشنامه شامل سه بخش مربوط به سبک های یادگیری Kolb، پرسشنامه نئو (NEO) مربوط به تیپ های شخصیتی افراد و ویژگی های دموگرافیک پاسخگویان بود. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان داد از لحاظ سبک یادگیری بیشتر دانشجویان دارای سبک یادگیری از طریق آزمایشگری فعال و از لحاظ تیپ شخصیتی بیشتر دارای تیپ های شخصیتی روان نژندی و مقبولیت بوده اند. همچنین نتایج تحلیل همبستگی نشان می دهد که بین تیپ های شخصیتی برون گرایی، گشودگی به تجربه، مقبولیت و وظیفه شناسی با سبک های یادگیری تجربه عینی، مشاهده تأملی و آزمایشگری فعال رابطه همبستگی مثبت و معنی دار وجود دارد. در حالیکه بین تیپ شخصیتی روان نژندی با سبک های یادگیری مفهوم سازی انتزاعی و تجربه عینی رابطه همبستگی منفی و معنی داری وجود دارد.

واژه های کلیدی: سبک های یادگیری، تیپ شخصیتی، دانشجویان.